

Arrest

nr. 217 585 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 november 2015 België is binnengekomen, diende op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 september 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 september 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/12/2015
Overdracht CGVS: 22/03/2016*

U werd op 25/04/2018 op het CGVS bijgestaan door een tolk die het Dari/Farsi machtig is, van 14u19 tot 18u41. U werd een tweede maal gehoord op 23/08/2018 bijgestaan door een tolk die het Dari/Farsi machtig is. Beide malen was uw advocaat, Meester Van Enoo, aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, S.M., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Hazara etnie te behoren. Onder het Taliban regime verhuisde u als kind samen met uw familie naar Iran. In 1374 keerde u met uw familie terug naar Herat (Gozara district) en verbleef er een jaar alvorens terug naar Iran te gaan omwille van een toenemende talibanaanwezigheid. Tot 1383 woonde u er waarna u samen met uw ouders, broers en zussen naar Afghanistan terugkeerde waar jullie zich in de Haji Abbas wijk in Herat stad vestigden. U en uw broers vonden er werk. In hetzelfde jaar van uw terugkeer vroeg u enkele maanden nadien de hand van uw nicht. U ging samen met uw vader naar uw oom die het aanzoek weigerde. De tweede keer ging u niet mee toen een nieuw aanzoek werd gedaan, maar dit werd eveneens geweigerd. Ook een laatste aanzoek werd geweigerd en ditmaal werd u zelfs niet binnengelaten. Ondanks de duidelijke weigering bleef u uw nicht zien en hadden jullie gedurende de volgende 4 jaar een stiekeme relatie. Haar vader was wel akkoord gegaan met een andere huwelijkskandidaat, maar het huwelijk ging niet door nadat uw nicht gedreigd had met zelfmoord. Echter raakte uw nicht zwanger van u hetgeen haar moeder opmerkte. Haar moeder belde u direct op en stelde dat u haar dochter moest meenemen. U verbleef samen met uw nicht bij kennissen van u in Herat stad. Mits de bemiddeling van de ouderen vond een ontmoeting met uw oom plaats om de kwestie op te lossen. Dit onttaarde echter in geweld waarbij u door uw neef werd aangevallen met een mes. U kon, ondanks een hoofdwonde, ontkomen en vluchtte diezelfde avond met uw nicht naar Iran. Jullie verbleven er van 1388 tot uw vertrek naar België in 1394 waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. Na jullie vertrek naar Iran werd uw familie bedreigd en werd ook uw vader aangevallen door uw neven. Om uw verzoek te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader, foto's van u en uw gezin in Iran, een referentiebrief, foto's van uw vader, een artikel betreffende een aanslag op hazara's en een enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U haalde aan uw oom en neven te vrezen omdat uw nicht zwanger van u raakte waardoor u uw land van herkomst diende te ontvluchten. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vrees onaannemelijk maakt.

Zo werden meerdere tegenstrijdigheden betreffende meerdere facetten vastgesteld die allen aan de kern van uw relaas raken.

Tijdens het eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw familie 2 keer om de hand van uw nicht bij uw oom was gaan vragen (CGVS I p.15). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u echter dat er door uw familie driemaal om de hand van uw nicht bij uw oom werd gevraagd (CGVS II p.8-9). Geconfronteerd met uw verklaring dat er 'slechts' 2 maal een aanzoek werd gedaan, kwam u niet verder dan te stellen dat u toen 2 of 3 keer had gezegd zoals u dit nu ook deed (CGVS II p.13). Een lezing van uw verklaringen maakt duidelijk tot u meerdere malen tijdens het eerste onderhoud sprak over 2 aanzoeken en er toen bijkomend nog gevraagd werd of er na de 2 aanzoeken veranderingen waren in de relatie tussen jullie families of specifiek voor uw nicht gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS I p.16), hetgeen dergelijke poging tot verschooning zinledig maakt. Voorts gaf u tijdens het eerste onderhoud aan dat u niet bent mee geweest toen uw familie beide keren een aanzoek deed bij uw oom omdat dit volgens de traditie niet gangbaar is (CGVS I p. 16). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat u de eerste en de derde keer bent meegegaan (CGVS II p.8-9). Geconfronteerd met uw verklaringen uit het eerste onderhoud hieromtrent, gaf u opmerkelijk genoeg aan dat u beide keren hetzelfde zegt hetgeen geenszins uit de weerslag van het eerste onderhoud blijkt (CGVS II p. 14). Dergelijke incoherenties die aan de absolute kern van uw relaas raken zijn dan ook manifest voor uw geloofwaardigheid.

Ook betreffende het gegeven of er nog andere huwelijkskandidaten waren was u al evenmin eenduidig. Tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat er nooit andere huwelijkskandidaten voor uw nicht waren geweest. Expliciet gevraagd of er ooit andere families om haar hand gevraagd hebben, ontkende u dit (CGVS I p.15). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat er voor uw aanzoek al eens een ander aanzoek voor uw nicht geweigerd werd en dat er na de 3 aanzoeken die u deed een andere door uw oom werd aanvaard. Het huwelijk stond vast totdat uw nicht ermee dreigde zelfmoord te plegen (CGVS II p.8, 11). Wederom gaf u bij confrontatie aan dat u altijd had gezegd dat er nog andere huwelijkskandidaten voor uw nicht waren hetgeen noch uit uw verklaringen op DVZ noch uit de verklaringen uit het eerste onderhoud blijkt. Zijdelings kan hierbij nog worden opgemerkt dat het zeer twijfelachtig overkomt dat u amper iets wist over de huwelijkskandidaat die door uw oom werd aanvaard en met wie het huwelijk gedurende een jaar vaststond. U kwam niet verder dan te stellen dat het een Mohamed betrof die bij het leger zat en ook tot de hazara behoorde. Meer informatie kon u niet geven over de persoon die met uw nicht zou trouwen terwijl u alles riskeerde om bij haar te zijn (CGVS II p.12).

Ook aangaande de plaats waar u met uw nicht onderdook nadat bekend raakte dat zij zwanger was legde u incoherente verklaringen af. Tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat u en uw nicht toen een week bij vrienden hebben verbleven (CGVS I p.18). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat u bij familie ondergedoken leefde (CGVS II p.4-5). Geconfronteerd met uw verklaring uit het eerste verzoek hieromtrent gaf u aan dat u bij een kennis had verbleven. Gesteld dat u voordien nog gezegd had dat u bij familie verbleef kwam u met de weinig omvattende uitleg dat die kennis ook familie had (CGVS II p.14). Zijdelings kan tenslotte nog worden opgemerkt dat u tijdens het eerste onderhoud aangaf de dag na het incident Afghanistan hebt verlaten terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaarde nog diezelfde avond vertrokken te zijn (CGVS I p.19, CGVS II p.5).

Gezien de opeenvolging van manifeste tegenstrijdigheden kan geen geloof worden gehecht aan het verboden karakter van uw relatie met uw nicht en bijgevolg ook niet aan de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw oom. Deze tegenstrijdigheden kaderen bovendien in een sowieso weinig logisch relaas waarbij u stiekem een relatie van 4 jaar heeft nadat dit afgewezen werd en u haar zwanger maakte in de hoop dat haar familie alsnog akkoord zou gaan (CGVS I p.17).

Voorts moet besloten worden dat u geen aanspraak kunt maken op de vluchtelingenstatus louter omwille van uw hazara achtergrond gezien u hieromtrent enkel verwijst naar de algemene situatie van de hazara en geen redenen aanhaalt waarom u bij terugkeer naar Afghanistan persoonlijk geviséerd zou worden door groeperingen zoals de taliban (CGVS II p.15). In het Easo rapport "Individuals targeted by armed actors in the conflict" van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet geviséerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door uw loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's en het onderstrepen van de incidenten met reizende Hazara's slaagt u er allerminst in aan te tonen dat er voor u persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat u het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort.

Gezien uw laatste woonplaats in Afghanistan de Haji Abbas wijk in Herat stad betreft alvorens u naar Iran ging, u er werkte en uw dichte familieleden er nog steeds verblijven (CGVS II p. 2, 6, 14-16) werd in het kader van uw terugkeer de algemene veiligheidssituatie ten aanzien van Herat stad beoordeeld. Het loutere feit dat u voor uw vertrek meerdere jaren in Iran heeft gewoond kan u er op basis van bovenstaande redenen niet van weerhouden zich terug in Herat stad te vestigen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun

regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. Het geweldsniveau en de impact van het conflict in de stad Herat is verschillend van de rest van de provincie Herat. Opstandelingen zouden er slechts in beperkte mate aanwezig zijn. Herat-stad staat onder de controle van de Afgaanse overheid. Het geweld dat er plaatsvindt is hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er aanslagen plaats gericht tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden. Herat-stad kent voorts een toenemend probleem van criminaliteit. De impact van het hierboven beschreven geweld is echter niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Integendeel, de stad bleek een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade

in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Herat stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw taskara bevat persoonlijke gegevens die op zich niet in twijfel worden getrokken. De foto's in Iran tonen aan dat u in Iran bent geweest en mogelijks heeft verbleven hetgeen op zich evenmin in twijfel wordt getrokken. De getuigenbrief bevat een summier beschrijving van de door u verklaarde vervolgingsproblemen al kan hieraan geen bewijskracht worden verleend hetgeen het verregaand subjectieve karakter van dergelijke documenten.

De taskara van uw vader bevat evenmin gegevens die in twijfel worden getrokken. Uit de foto's van naar uw verklaringen uw vader – op basis van taskara moeilijk om gelijkenissen te zien tussen beide personen – dient vooreerst te worden gesteld dat geenszins duidelijk is dat dit effectief uw vader betreft, laat staan dat het enige informatie geeft over de omstandigheden waarin deze persoon de zichtbare verwondingen op de foto's zou hebben opgelopen. De enveloppe toont aan dat u post vanuit de stad Herat verkreeg hetgeen dan ook verder bevestigt dat u er een netwerk heeft. U legde tenslotte een artikel neer waarin een aanslag op 4 personen (hazara's) wordt beschreven. De aanslag zou op een weg gebeurd zijn. Dit toont aan dat dergelijke incidenten zich effectief in Afghanistan voordoen, al toont dit op geen enkele wijze het structurele karakter aan van een veralgemeende vervolging van Hazara's in Afghanistan. U hebt evenmin een band met de slachtoffers.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“schending artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel I van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (“Vluchtelingenconventie”) schending van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de rechten van de verdediging, schending artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011”.

Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt om te worden erkend als vluchteling en voert, na een korte theoretische toelichting over de beginselen van behoorlijk bestuur, aan dat de motieven van de bestreden beslissing niet volstaan om de beslissing te dragen. Uit zijn verklaringen blijkt immers duidelijk dat hij voldoende redenen heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan. Verzoeker geeft een korte theoretische toelichting over het begrip ‘gegronde vrees voor vervolging’.

Verzoeker citeert uit de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018, waaruit blijkt dat hij tot een risicoprofiel behoort van personen die geacht worden in te gaan tegen de heersende sociale normen, dat buitenechtelijke relaties in Afghanistan strafrechtelijk worden vervolgd en dat er in bepaalde gevallen sprake kan zijn van bloedwraak, waarbij personen die bloedwraak vrezen behoren tot een risicoprofiel.

Verzoeker voert aan dat de motieven in de bestreden beslissing niet afdoende zijn.

Hij stelt dat “zo de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers verklaringen dan dient ze dit dan ook beter te vermelden in de beslissing” en meent dat zijn risicoprofiel dient te worden onderzocht. Hij

wijst erop dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud consistent en coherent zijn. Hij citeert hierbij uit zijn verklaringen bij aanvang van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 20, p. 2).

Waar de bestreden beslissing verschillende tegenstrijdigheden vaststelt in verzoekers verklaringen, meent hij verder dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel, het gegeven dat de feiten bijna tien jaar geleden plaatsvonden en dat hij reeds op 7 december 2015 zijn verzoek om internationale bescherming indiende. Hij citeert tevens de opmerkingen van zijn raadsman tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 19). Hij stelt verder dat hij *“op zeer gedetailleerde en doorleefde wijze verklaringen aflegt inzake de verschillende aspecten van zijn vrees”*. De geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten wordt gestaafd doordat hij eenduidige verklaringen aflegde over zijn nicht, waarmee hij jarenlang een geheime relatie onderhield, over de personen die hij vreest en over het verloop van het aanzoek aan zijn nicht. De commissaris-generaal heeft echter slechts een fractie van verzoekers verklaringen beoordeeld op de geloofwaardigheid. Zo werden zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nauwelijks betrokken in de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker verwijst naar de volgende elementen van zijn relaas die niet lijken te worden betwist door de commissaris-generaal:

(1) De wijze waarop hij zijn nicht leerde kennen en de manier waarop de relatie zich ontwikkelde, hetgeen een kernelement vormt in verzoekers relaas. Verzoeker citeert uit zijn doorleefde verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud hierover (*Ibid.*, p. 13).

(2) Verzoeker toont middels zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud tevens aan hoe hij contact onderhield met zijn nicht.

(3) Verzoekers relaas stemt overeen met Afghaanse tradities en zijn gedrag stemt tevens overeen met hetgeen verwacht kan worden in dergelijke situaties en verwijst hierbij naar de verschillende huwelijksaanzoeken en de daaropvolgende bemiddeling met behulp van de ouderen. Hij benadrukt dat deze elementen niet worden betwist of onderzocht in de bestreden beslissing.

(4) Verzoeker verwijst verder naar zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud over zijn oom en de relatie van zijn familie met zijn oom.

(5) Hij meent verder dat de voorzorgsmaatregelen die hij en zijn nicht namen om elkaar te ontmoeten niet worden betwist en citeert uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (*Ibid.*, p. 16).

(6) Verzoeker meent verder dat hem *“de gunst van de twijfel”* dient te worden gegeven omdat zijn buitenechtelijke relatie met zijn nicht niet wordt betwist. Hij citeert uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud over de manier waarop zij hun relatie beleefden en de toekomst zagen (*Ibid.*, p. 17).

(7) Verzoeker voert verder aan dat de ontdekking van de zwangerschap van zijn nicht, de reacties van de verschillende actoren en de ontwikkeling aangaande de bemiddeling van de dorpsoudsten niet worden betwist.

Hij besluit dat *“Geconcludeerd kan worden dat het onderzoek zeer gebrekkig is. De verwerende partij dient de pertinente elementen van het relaas onderzoeken en hierover motieven in de bestreden beslissing opnemen zodat verzoeker zich hiertegen kan verdedigen”*.

Met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing dat de vastgestelde tegenstrijdigheden de kern van verzoekers relaas raken, benadrukt verzoeker aldus dat de kern van zijn relaas *“onaangeroerd”* blijft. De motivering van de bestreden beslissing is dan ook niet van die aard om te besluiten dat zijn relaas geheel ongeloofwaardig is. De commissaris-generaal heeft enkel oog gehad voor details, zonder rekening te houden met al zijn verklaringen, zijn kwetsbare profiel en de vaststelling dat de feiten zich bijna tien jaar geleden afspeelden.

Waar de bestreden beslissing wijst op tegenstrijdigheden in zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds inzake het aantal huwelijksaanzoeken, voert verzoeker aan dat *“het feit dat verzoeker bij het tweede persoonlijk onderhoud inhoudelijker wordt gevraagd impliceert geenszins dat zijn relaas manifest ongeloofwaardig is, noch vormt dit de absolute kern van zijn relaas zoals de verwerende partij aanvoert”*.

Waar de bestreden beslissing verder wijst op tegenstrijdigheden in zijn verklaringen inzake het aantal huwelijkskandidaten voor zijn nicht, voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met de concrete vraagstelling tijdens de persoonlijke onderhouds. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds waaruit blijkt dat hem tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar families die de hand van zijn nicht kwamen vragen (*Ibid.*, p. 15), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of er nog andere huwelijkskandidaten waren (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7).

Verzoeker meent verder dat de zijdelingse kritiek in de bestreden beslissing dat verzoeker onvoldoende kennis had over deze huwelijkskandidaten niet ernstig is, gezien geen rekening wordt gehouden met de slechte relatie van verzoeker met zijn oom en het feit dat zijn nicht geen interesse had in deze huwelijkskandidaten. Verzoeker verwijst bovendien naar zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij wel degelijk enige informatie had over deze huwelijkskandidaat.

Verzoeker meent verder dat hij een *“ernstige verschoningsgrond”* heeft voor zijn inconsistente verklaringen met betrekking tot de plaats waar hij en zijn nicht onderdoken. Verzoeker gaf immers aan dat hij bij een kennis had verbleven en meent dat zijn verklaringen hierover te streng werden beoordeeld, te meer omdat *“bij vertaling vanuit Dari de nuance tussen verre familie en kennis niet zo afgeleijnd is als het lijkt.”*

Hetzelfde argument kan worden gebruikt voor de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop hij Afghanistan verliet. Verzoeker benadrukt hierbij dat deze vaststelling de kern van zijn relaas niet raakt en dat verzoekers vertrek uit Afghanistan en zijn verblijf in Iran niet wordt betwist.

Verzoeker voert verder aan dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat rekening werd gehouden met zijn lange verblijf in Iran en de gevolgen hiervan voor zijn hervestiging in Afghanistan. Hij herhaalt en citeert uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden met betrekking tot zijn verblijf en dat van zijn gezin in Iran. Verzoeker citeert verder uit een arrest van de Raad inzake de impact van een lang verblijf in Iran op een mogelijke hervestiging in Afghanistan (RvV 3 augustus 2018, nr. X). Hij benadrukt dat de commissaris-generaal verzoekers profiel niet betwist, namelijk dat hij zeer lang in Iran heeft verbleven en dat Iran zijn meest recente verblijfplaats is. De commissaris-generaal dient aldus na te gaan wat de impact is van dit jarenlange verblijf in Iran op zijn hervestiging in Afghanistan. Hij verwijst hierbij naar het arrest *“Elgafaji”* van het Europese Hof van Justitie en voert aan dat:

“Derhalve is in ca.su eveneens de vraag of verzoeker die daadwerkelijk gedurende het voornaamste gedeelte van zijn leven in Iran heeft verbleven, in Iran opgegroeid is, slechts enkele jaren verblijf in Afghanistan en waarvan het gezin nog altijd in Iran zou verblijven een verhoogde kwetsbaarheid heeft op willekeurig geweld bij een terugkeer naar Afghanistan, meer bepaald de Haji Abbas wijk in Herat. Het motief van de verwerende partij ‘het loutere feit dat u voor uw vertrek meerdere jaren in Iran heeft gewoond kan u er op basis van bovenstaande redenen niet van weerhouden zich terug in Herat stad te vestigen’ (bestreden beslissing pag. 2) is een flagrante schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de plicht tot motivering.”

Verzoeker voert verder aan dat zijn kwetsbaarheid wordt verhoogd doordat hij behoort tot de etnische groepering van de Hazara die een lang verblijf kende in Iran en in het Westen. Hij verwijst naar en citeert uit informatie van het UK Home Office, EASO, de *“Eligibility Guidelines”* van UNHCR, UNAMA, de Asia Foundation inzake de veiligheidssituatie voor Hazara's en geeft een lijst met recente veiligheidsincidenten in 2016 en 2017 waar Hazara's bij betrokken waren. Hij citeert uit informatie van Afghan Analyst Network.

Verzoeker benadrukt nogmaals dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas en citeert hierbij uit informatie van UNHCR en rechtspraak van het Verenigd Koninkrijk inzake de bewijslast in asielzaken. Hij meent dat de commissaris-generaal hem *in casu “het voordeel van de twijfel”* had moeten geven en benadrukt dat hij gedurende de procedure heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het rapport *“Country policy and information note: Afghanistan: Hazaras”* van UK Home Office van augustus 2018 (stuk 2) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota van 3 januari 2019 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”* van 30 augustus 2018 (stuk 1);
- EASO-rapport *“Afghanistan Security Situation - Update”* van mei 2018 (stuk 2);
- EASO-rapport *“Country Guidance Afghanistan. Guidance note and common analysis”* van juni 2018 (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, slaagt verzoeker er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, motiveert de bestreden beslissing terecht dat de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten wordt ondermijnd door verschillende tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen met betrekking tot (i) het aantal huwelijksaanzoeken aan zijn nicht en (ii) zijn aanwezigheid bij deze huwelijksaanzoeken, (iii) de huwelijkskandidaten voor zijn nicht, (iv) de onderduikplaats van hem en zijn nicht, (v) het moment waarop zij Afghanistan verlaten hebben. Verzoekers betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om deze vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud meer in detail werd bevraagd over het aantal huwelijksaanzoeken dat hij deed aan zijn nicht, merkt de Raad op dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud meermaals verklaarde dat hij twee huwelijksaanzoeken deed aan zijn nicht (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 15-16, 18), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud meermaals verklaarde dat hij drie huwelijksaanzoeken deed (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 8-9). Verzoeker betwist bovendien niet dat hij tevens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn aanwezigheid bij deze huwelijksaanzoeken, gelet op de vaststelling dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij niet aanwezig was bij deze huwelijksaanzoeken (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 16), doch tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aangaf dat hij aanwezig was bij het eerste en derde huwelijksaanzoek (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 9).

Verzoeker kan de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over het aantal huwelijkskandidaten voor zijn nicht niet verschonen door te verwijzen naar de concrete vraagstellingen tijdens de persoonlijke onderhouds. De Raad wijst hierbij op verzoekers verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud: *“Was B. ooit beloofd aan iemand? Nee. Zijn er ooit families om haar hand komen vragen? Neen. Maakte u zich geen zorgen dat dit kon gebeuren in die periode dat jullie een relatie hadden? Ja ik maakte mij daar wel zorgen om.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 9, p. 15), waaruit duidelijk blijkt dat gevraagd werd naar andere huwelijkskandidaten of –aanzoeken voor zijn nicht. Deze verklaringen zijn dan ook tegenstrijdig met verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waar hij verklaarde dat er reeds twee huwelijksaanzoeken geweest waren voor zijn nicht, dat het tweede huwelijksaanzoek werd geaccepteerd door de vader van B. maar dat B. dit huwelijk weigerde (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7-8, 11-12). Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift verder zijn verklaringen over deze huwelijkskandidaat M., doch de Raad treedt de bestreden beslissing bij dat verzoekers verklaringen over deze huwelijkskandidaat niet doorleefd zijn, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoekers verweer dat hij een slechte relatie had met zijn oom en dat zijn nicht geen interesse had in M. biedt onvoldoende verschoning voor verzoekers onwetendheid, gezien van hem redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij meer interesse zou vertonen in de persoon aan wie zijn nicht werd beloofd om te huwen, gelet op de langdurige verborgen relatie tussen verzoeker en zijn nicht.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij een *“ernstige verschoningsgrond”* heeft voor zijn inconsistente verklaringen met betrekking tot de plaats waar hij en zijn nicht onderdoken. Verzoeker verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud immers dat zij bij vrienden thuis waren gaan logeren (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 9, p. 18), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij bij familie logeerden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4-5). Zijn verweer dat bij de vertaling vanuit het Dari de nuance tussen verre familie en kennis niet zo afgeleidend is als het lijkt betreft een loutere bewering. Hetzelfde geldt voor verzoekers verweer in het verzoekschrift waarin hij zich baseert op hetzelfde argument om de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over wanneer hij Afghanistan verliet te verschonen. De Raad wijst erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud werd opgenomen, niet overeenstemt met wat hij daadwerkelijk heeft verklaard.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op details en dat de kern van zijn relaas onaangeroerd blijft, gezien zij betrekking hebben op feiten die rechtstreeks aanleiding geven tot het vertrek uit het land van herkomst. Verzoekers verweer dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten dateren van bijna tien jaar geleden en dat zijn verzoek om internationale bescherming dateert van 7 december 2015 biedt geen afdoende verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Van verzoeker mag immers worden verwacht dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in België eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn verzoek om internationale bescherming en de aanleiding waren voor zijn vertrek uit Afghanistan, zelfs indien deze van lang geleden dateren. Verzoeker stelt verder dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel, doch laat na om *in concreto* toe te lichten met concrete elementen waarom hij over dergelijk profiel beschikt. Het loutere feit dat (een deel van) verzoekers asielrelaas overeenstemt en in lijn ligt met de Afghaanse tradities kan evenmin afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden, die ertoe leiden te besluiten dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet *in concreto* aannemelijk maakt.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens de persoonlijke onderhouden coherent en consistent zijn en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op gedetailleerde en doorleefde wijze verklaringen aflegde over (i) de relatie met zijn nicht, (ii) de contacten die zij onderhielden en (iii) de voorzorgsmaatregelen die zij namen, (iv) de relatie met zijn oom, (v) de zwangerschap van zijn nicht en de reacties hierop, (vi) de bemiddeling van de dorpsoudsten is niet relevant, gezien hiermee geen afbreuk wordt gedaan aan de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van de kern van zijn relaas ondermijnen. In zoverre verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met alle verklaringen van verzoeker, merkt de Raad op dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoeker in de bestreden beslissing op te nemen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, die betrekking hebben op de kern van verzoekers relaas, de geloofwaardigheid van dit relaas fundamenteel ondermijnen. Dit houdt tevens in dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de overige in het kader van dit relaas aangehaalde verklaringen die door verzoeker worden aangehaald in zijn verzoekschrift.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U haalde aan uw oom en neven te vrezen omdat uw nicht zwanger van u raakte waardoor u uw land van herkomst diende te ontvluchten. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vrees onaannemelijk maakt.

Zo werden meerdere tegenstrijdigheden betreffende meerdere facetten vastgesteld die allen aan de kern van uw relaas raken.

Tijdens het eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw familie 2 keer om de hand van uw nicht bij uw oom was gaan vragen (CGVS I p.15). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde u echter dat er door uw familie driemaal om de hand van uw nicht bij uw oom werd gevraagd (CGVS II p.8-9). Geconfronteerd met uw verklaring dat er ‘slechts’ 2 maal een aanzoek werd gedaan, kwam u niet verder dan te stellen dat u toen 2 of 3 keer had gezegd zoals u dit nu ook deed (CGVS II p.13). Een lezing van uw verklaringen maakt duidelijk tot u meerdere malen tijdens het eerste onderhoud sprak over 2 aanzoeken en er toen bijkomend nog gevraagd werd of er na de 2 aanzoeken veranderingen waren in de relatie tussen jullie families of specifiek voor uw nicht gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS I p.16), hetgeen dergelijke poging tot verschoning zinledig maakt. Voorts gaf u tijdens het eerste onderhoud aan dat u niet bent mee geweest toen uw familie beide keren een aanzoek deed bij uw oom omdat dit volgens de traditie niet gangbaar is (CGVS I p. 16). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat u de eerste en de derde keer bent meegegaan (CGVS II p.8-9).

Geconfronteerd met uw verklaringen uit het eerste onderhoud hieromtrent, gaf u opmerkelijk genoeg aan dat u beide keren hetzelfde zegt hetgeen geenszins uit de weerslag van het eerste onderhoud blijkt (CGVS II p. 14). Dergelijke incoherenties die aan de absolute kern van uw relaas raken zijn dan ook manifest voor uw geloofwaardigheid.

Ook betreffende het gegeven of er nog andere huwelijkskandidaten waren was u al evenmin eenduidig. Tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat er nooit andere huwelijkskandidaten voor uw nicht waren geweest. Expliciet gevraagd of er ooit andere families om haar hand gevraagd hebben, ontkende u dit (CGVS I p.15). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat er voor uw aanzoek al eens een ander aanzoek voor uw nicht geweigerd werd en dat er na de 3 aanzoeken die u deed een andere door uw oom werd aanvaard. Het huwelijk stond vast totdat uw nicht ermee dreigde zelfmoord te plegen (CGVS II p.8, 11). Wederom gaf u bij confrontatie aan dat u altijd had gezegd dat er nog andere huwelijkskandidaten voor uw nicht waren hetgeen noch uit uw verklaringen op DVZ noch uit de verklaringen uit het eerste onderhoud blijkt. Zijdelings kan hierbij nog worden opgemerkt dat het zeer twijfelachtig overkomt dat u amper iets wist over de huwelijkskandidaat die door uw oom werd aanvaard en met wie het huwelijk gedurende een jaar vaststond. U kwam niet verder dan te stellen dat het een Mohamed betrof die bij het leger zat en ook tot de hazara behoorde. Meer informatie kon u niet geven over de persoon die met uw nicht zou trouwen terwijl u alles riskeerde om bij haar te zijn (CGVS II p.12).

Ook aangaande de plaats waar u met uw nicht onderdook nadat bekend raakte dat zij zwanger was legde u incoherente verklaringen af. Tijdens het eerste onderhoud gaf u aan dat u en uw nicht toen een week bij vrienden hebben verbleven (CGVS I p.18). Tijdens het tweede onderhoud gaf u echter aan dat u bij familie ondergedoken leefde (CGVS II p.4-5). Geconfronteerd met uw verklaring uit het eerste verzoek hieromtrent gaf u aan dat u bij een kennis had verbleven. Gesteld dat u voordien nog gezegd had dat u bij familie verbleef kwam u met de weinig omvattende uitleg dat die kennis ook familie had (CGVS II p.14). Zijdelings kan tenslotte nog worden opgemerkt dat u tijdens het eerste onderhoud aangaf de dag na het incident Afghanistan hebt verlaten terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaarde nog diezelfde avond vertrokken te zijn (CGVS I p.19, CGVS II p.5).

Gezien de opeenvolging van manifeste tegenstrijdigheden kan geen geloof worden gehecht aan het verboden karakter van uw relatie met uw nicht en bijgevolg ook niet aan de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw oom. Deze tegenstrijdigheden kaderen bovendien in een sowieso weinig logisch relaas waarbij u stiekem een relatie van 4 jaar heeft nadat dit afgewezen werd en u haar zwanger maakte in de hoop dat haar familie alsnog akkoord zou gaan (CGVS I p.17)."

Verzoekers verwijzing naar algemene landeninformatie met betrekking tot het risicoprofiel voor personen die geacht worden in te gaan tegen de heersende sociale normen en personen die bloedwraak vrezen, en de strafrechtelijke vervolging van buitenechtelijke relaties, kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Het betoog waarbij verzoeker verwijst naar algemene informatie over de verhoogde kans op problemen omwille van het feit dat verzoeker een etnische hazara is, komt overeen met de algemene informatie die al in het administratief dossier werd gevoegd (Landeninformatie, stuk 19, nr. 1 en nr. 3). Deze informatie wordt opnieuw bevestigd in het recente EASO-rapport van mei 2018 en UNHCR's "Guidelines" van augustus 2018, die werden gevoegd in de aanvullende nota. De bestreden beslissing wordt bijgevolg op dit punt overgenomen:

"Voorts moet besloten worden dat u geen aanspraak kunt maken op de vluchtelingenstatus louter omwille van uw hazara achtergrond gezien u hieromtrent enkel verwijst naar de algemene situatie van de hazara en geen redenen aanhaalt waarom u bij terugkeer naar Afghanistan persoonlijk gevisieerd zou worden door groeperingen zoals de taliban (CGVS II p.15). In het Easo rapport "Individuals targeted by armed actors in the conflict" van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjiieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet gevisieerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door uw loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's en het onderstrepen van de incidenten met reizende Hazara's slaagt u er allerminst in aan te tonen dat er voor u persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat u het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort."

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers langdurige verblijf in Iran en de gevolgen hiervan voor zijn hervestiging in Afghanistan. De Raad merkt

hierbij vooreerst op dat een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedenterwerking. Bovendien werd in de bestreden beslissing wel degelijk gemotiveerd waarom verzoekers langdurige verblijf in Iran hem er niet van kan weerhouden om zich terug in de stad Herat te vestigen. Verzoeker verklaarde immers dat hij van 2004-2005 tot 2009 in de stad Herat heeft gewoond, dat hij er werkte en dat zijn ouders en broers er nog steeds wonen (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 4, 5, 7; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2, 6, 14-16). Bovendien blijkt niet dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Afghanistan enige problemen heeft ondervonden, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven. Verzoeker toont verder niet aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in Iran, noch omwille van zijn verblijf in België dermate verwesterd zou zijn dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat hij omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij problemen zal ondervinden in Afghanistan omwille van zijn langdurig verblijf in Iran noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een kwetsbaar profiel of een gegronde vrees voor vervolging zal hebben omwille van dit verblijf.

De bestreden beslissing oordeelde nog dat de door verzoeker neergelegde documenten voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Deze pertinente motivering wordt niet betwist door verzoeker in zijn verzoekschrift en aldus, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Uw taskara bevat persoonlijke gegevens die op zich niet in twijfel worden getrokken. De foto's in Iran tonen aan dat u in Iran bent geweest en mogelijks heeft verbleven hetgeen op zich evenmin in twijfel wordt getrokken. De getuigenbrief bevat een summier beschrijving van de door u verklaarde vervolgingsproblemen al kan hieraan geen bewijskracht worden verleend hetgeen het verregaand subjectieve karakter van dergelijke documenten.

De taskara van uw vader bevat evenmin gegevens die in twijfel worden getrokken. Uit de foto's van naar uw verklaringen uw vader – op basis van taskara moeilijk om gelijkenissen te zien tussen beide personen – dient vooreerst te worden gesteld dat geenszins duidelijk is dat dit effectief uw vader betreft, laat staan dat het enige informatie geeft over de omstandigheden waarin deze persoon de zichtbare verwondingen op de foto's zou hebben opgelopen. De enveloppe toont aan dat u post vanuit de stad Herat verkreeg hetgeen dan ook verder bevestigt dat u er een netwerk heeft. U legde tenslotte een artikel neer waarin een aanslag op 4 personen (hazara's) wordt beschreven. De aanslag zou op een weg gebeurd zijn. Dit toont aan dat dergelijke incidenten zich effectief in Afghanistan voordoen, al toont dit op geen enkele wijze het structurele karakter aan van een veralgemeende vervolging van Hazara's in Afghanistan. U hebt evenmin een band met de slachtoffers.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel

risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. Het geweldsniveau en de impact van het conflict in de stad Herat is verschillend van de rest van de provincie Herat. Opstandelingen zouden er slechts in beperkte mate aanwezig zijn. Herat-stad staat onder de controle van de Afgaanse overheid. Het geweld dat er plaatsvindt is hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er aanslagen plaats gericht tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden. Herat-stad kent voorts een toenemend probleem van criminaliteit.

De impact van het hierboven beschreven geweld is echter niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Integendeel, de stad bleek een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Herat stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De Raad merkt op dat de informatie ter kennis gebracht door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij een groter risico zal lopen om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Herat plaatsvindt, gelet op de voorgaande vaststellingen hieromtrent. Hij voert geen andere elementen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Herat stad, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP